

ВИСНОВОК

наукового керівника щодо виконання
індивідуального плану освітньо-наукової програми
підготовки доктора філософії та роботи над дисертацією
Єрмака Валерія Олександровича
«МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ
БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ»,
яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії
з галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування
за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування

Єрмак Валерій Олександрович виконав навчальну складову
індивідуального плану освітньо-наукової програми підготовки доктора
філософії у повному обсязі. Робота над дисертаційним дослідженням
здійснювалася системно, послідовно та відповідно до затвердженої теми, мети
і завдань дослідження

Робота над дисертаційним дослідженням розпочалася з визначення його
основних завдань, а саме: узагальнити теоретико-методологічні засади
державного регулювання розвитку банківської системи; уточнити складові
механізмів державного регулювання розвитку банківської системи; дослідити
інституційно-правове, інформаційно-аналітичне та цифрове забезпечення
державного регулювання банківської системи; визначити ключові проблеми
та протиріччя чинної моделі державного регулювання розвитку банківської
системи України; обґрунтувати структурно-функціональну побудову
адаптивної публічно-управлінської архітектури державного регулювання
розвитку банківської системи України; розкрити інклюзивно-розвитковий
вимір державного регулювання розвитку банківської системи; запропонувати
контур зворотного зв'язку, громадської участі та управлінської корекції в
системі державного регулювання розвитку банківської системи України. Усі
визначені завдання дисертаційного дослідження виконано в повному обсязі,
що дозволило сформулювати обґрунтовані наукові положення, висновки та
практичні рекомендації

Узагальнення теоретико-методологічних засад дослідження дало змогу встановити, що державне регулювання розвитку банківської системи в сучасних умовах має розглядатися не як сукупність ізольованих регуляторних або наглядових заходів, а як цілісна функція публічного управління, спрямована на забезпечення фінансової стійкості, доступності банківських послуг, підтримки економічного розвитку та формування передумов для післявоєнного відновлення. Доведено, що банківська система є не лише об'єктом фінансового нагляду, а й важливим елементом реалізації державної політики у сфері розвитку, інвестиційної активності, соціальної стабільності та фінансової інклюзії.

У процесі дослідження уточнено складові механізмів державного регулювання розвитку банківської системи. Обґрунтовано, що вони охоплюють не лише нормативно-правові, інституційні та фінансово-економічні інструменти, а й інформаційно-аналітичні, цифрові, координаційні та інклюзивно-розвиткові компоненти, які в сукупності формують цілісну регуляторну архітектуру. Такий підхід дав змогу розкрити управлінську природу державного впливу на банківську систему та показати необхідність поєднання стабілізаційних і розвиткових функцій у межах єдиного механізму.

Дослідження інституційно-правового, інформаційно-аналітичного та цифрового забезпечення державного регулювання банківської системи України дозволило встановити, що вітчизняна модель регулювання загалом забезпечує підтримання базової стійкості банківського сектору, однак не в повній мірі орієнтована на досягнення довгострокових розвиткових результатів. Виявлено, що в умовах воєнних викликів особливого значення набувають цифровізація регуляторних процесів, аналітичне супроводження рішень, підвищення якості міжінституційної координації та посилення спроможності держави оперативно адаптувати регуляторні інструменти до змін зовнішнього і внутрішнього середовища.

У результаті аналізу визначено ключові проблеми та протиріччя сучасної моделі державного регулювання розвитку банківської системи

України. До них віднесено фрагментарність окремих регуляторних рішень, недостатню узгодженість між стратегічними цілями та інструментами реалізації, обмежену інтегрованість розвиткової та стабілізаційної складових, а також недостатню інституціоналізацію зворотного зв'язку і механізмів управлінської корекції. З'ясовано, що чинна система потребує переходу від переважно реактивного регулювання до більш цілісної, адаптивної та розвитково орієнтованої моделі публічного управління банківською сферою

У дисертації обґрунтовано адаптивну публічно-управлінську архітектуру державного регулювання розвитку банківської системи України, яка базується на поєднанні цільово-стратегічного, нормативно-правового, інституційно-координаційного, фінансово-економічного, ризик-орієнтованого аналітичного, інклюзивно-розвиткового блоків та контуру зворотного зв'язку. Запропонована архітектура дозволяє розглядати державне регулювання розвитку банківської системи як інтегрований управлінський процес, у межах якого формування, реалізація, моніторинг, оцінювання та корекція рішень перебувають у постійному функціональному взаємозв'язку

Окрему увагу у дисертації приділено обґрунтуванню інклюзивно-розвиткового виміру державного регулювання розвитку банківської системи. Доведено, що результативність державного впливу на банківський сектор повинна оцінюватися не лише за показниками фінансової стабільності, а й за рівнем доступності банківських послуг, спроможністю банківської системи забезпечувати потреби різних соціальних груп, суб'єктів малого і середнього підприємництва, територій та користувачів цифрових фінансових сервісів. Такий підхід посилює публічно-управлінський зміст дослідження та розширює межі традиційного розуміння банківського регулювання

Важливим результатом дослідження є запропонований контур зворотного зв'язку, громадської участі та управлінської корекції в системі державного регулювання розвитку банківської системи України. Обґрунтовано, що зворотний зв'язок має функціонувати не як формальна завершальна стадія реалізації рішень, а як постійно діючий механізм

виявлення наслідків регуляторного впливу, оцінки ефективності регуляторних рішень, врахування суспільних потреб і своєчасного коригування державної політики у банківській сфері. Це дозволяє підвищити адаптивність і результативність державного регулювання в умовах воєнних та післявоєнних трансформацій

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані у дисертації положення, висновки та рекомендації можуть бути використані у діяльності органів державної влади, насамперед Національного банку України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, а також інших суб'єктів публічного управління при вдосконаленні державної політики у банківській сфері, оновленні нормативно-правового забезпечення, розробленні аналітичних і цифрових рішень, посиленні координації між учасниками регуляторного процесу та впровадженні механізмів оцінювання і корекції регуляторних рішень

У процесі виконання дисертаційного дослідження Єрмак Валерій Олександрович проявив себе як цілеспрямований, відповідальний і самостійний дослідник, який володіє належним рівнем теоретичної та методичної підготовки, здатний самостійно формувати й розв'язувати складні наукові завдання у сфері публічного управління та адміністрування. Слід відзначити його вміння працювати з науковими джерелами, нормативно-правовими актами, аналітичними матеріалами, узагальнювати та систематизувати значний масив інформації, формувати аргументовані висновки та розробляти практично орієнтовані пропозиції.

Здобувач сумлінно виконував індивідуальний план підготовки, належно реагував на зауваження та рекомендації, систематично вдосконалював текст дисертації, її науковий апарат і логіку викладу. Усі наукові та практичні результати, наведені в дисертації, отримані особисто здобувачем. Дисертаційна робота є самостійно виконаною науковою працею, а сформульовані в ній висновки, теоретичні положення та пропозиції ґрунтуються на особистих дослідженнях автора.

Основні положення дисертаційної роботи відображено у наукових публікаціях за темою дослідження, зокрема у фахових виданнях та матеріалах науково-практичних конференцій, що підтверджує належний рівень апробації основних результатів дисертації

Вважаю, що наукова складова індивідуального плану Єрмака Валерія Олександровича виконана повністю, а дисертаційна робота «Механізми державного регулювання розвитку банківської системи в Україні» є завершеним самостійним науковим дослідженням, відповідає встановленим вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» та може бути рекомендована до подання до разової спеціалізованої вченої ради.

Науковий керівник,
кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри економічної політики та менеджменту
ННІ «Інститут державного управління»
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

Юрій ОРЕЛ

